

Здійснення розвиваючого навчання, яке проходить червоною лінією через весь курс креслення, вимагає нових підходів до розв'язання важливих проблем дидактики.

Сучасна педагогіка розглядає урок як цілісну дидактичну систему з взаємопов'язаними компонентами, якою є мета уроку, зміст матеріалу, методи та проблеми навчання, утворюючи дві системи: викладання та навчання. У структурі уроку утворюються мікро та макроеlementи. При викладанні змісту уроку викладач повинен вирішувати, які виховні задачі можуть бути реалізовані при цьому, а також уявити собі, які учбово-наочні посібники і прилади при цьому можуть бути застосовані. Виховний вплив повинен здійснюватись не лише під час вивчення нового матеріалу, а і на всіх етапах уроку. Так, завжди на уроках креслення, важливо виховувати охайність при роботі з олівцем та виконанні графічних робіт.

Підготовка викладача до уроку – це і письмове оформлення плану, в якому чітко повинні вказувати питання, номер групи, номер уроку, професія, тема, мета, хід уроку, домашнє завдання, наочні посібники та прилади. Складання плану уроку необхідне для кожного викладача, який би досвід він не мав. Для викладача з досвідом план уроку буде виконувати роль як довідкового матеріалу, а для молодого викладача – бажано мати ще й конспект викладеного матеріалу.

Третій етап алгоритму якісної підготовки до уроку складає, на нашу думку, майже 60% часу всієї роботи по підготовці до уроку.

З'єднання всіх етапів алгоритму підготовки до уроку буде запорукою успішного навчання учнів з предмету креслення, а саме – навчить їх читати та виконувати креслення і ескізи.

Список використаних джерел:

1. Верхола Л.П. Графическая подготовка учащихся к школе. – К.: 1985. – 125 с.
2. Вышнепольский И.С., Гржецяк Л.И. Методика преподавания черчения в профессионально-технических училищах. – Москва, 1972. – 270 с.
3. Гавриляк А.І., Гавриляк І.А., Гузюк Б.В., Акімова П.Д. Викладання будівельних дисциплін. – Львів, 1997. – 174 с.
4. Коковін І.Н. Читання будівельних рисунків. – К.: 1954. – 133 с.

Гора Н.В.

викладач,

*Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди*

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТА ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ОСВІТІ

На сьогоднішній день значну роль відводять розвитку вищої освіти, зокрема впровадження інновацій у професійну освіту. Оскільки рівень розвитку освіти значною мірою залежатиме від результатів впровадження інформаційних, особливо комп'ютерних технологій навчання. Сучасна

професійна освіта під впливом науково-технічного прогресу приділяє значну роль організації реформування та застосування комп'ютерних технологій у вивченні навчально-методичного матеріалу.

На сучасному етапі розвитку запровадження інновацій у освіту вже є досить великий досвід дослідження інформаційно-комунікаційних та інноваційних педагогічних технологій. Дану проблему розглянули психологи та педагоги Бордовская Н. В., Дзюбенко А.А., Огневю'к В.О., Даниленко Л.І., Дичківська І.М. та багато інших науковців. Проте залишилося досить мало дослідженим роль застосування комп'ютерних технологій навчання з урахуванням дедалі більшого їх розвитку та впровадження в навчально-виховний процес.

Формулювання цілей статті – розкрити характерні особливості впровадження інноваційних та інформаційно-комунікаційних технологій у навчально-виховній педагогічній діяльності та розкрити їх суть в професійній освіті.

Інноваційні технології в педагогічному процесі навчання швидко та міцно увійшли до нашого життя. Їх поширення спричинило ряд змін в навчально-виховному процесі та характеру вивчення й засвоєння навчального матеріалу студентами. В зв'язку з цим виникає потреба у використанні комп'ютерної техніки та новітніх інноваційних технологій під час вивчення професійно спрямованих дисциплін [7, с. 75].

На сьогоднішній день освітні можливості України досить активно розвиваються та заповнюються інноваціями, тобто новими педагогічними технологіями, чисельність яких породжує і різноманіття визначень цього поняття, серед яких найбільш розповсюдженим є наступне визначення: педагогічна технологія – це продумана у всіх деталях модель спільної педагогічної діяльності з проектування, організації та проведення навчального процесу з забезпеченням комфортних умов для студентів і викладачів у ВНЗ (за В.М. Монаховим) [1, с. 20].

Інноваційні технології, а особливо інновація виступає як процес та означає часткову або масштабну зміну стану системи і відповідну діяльність людини. Інновація як результат в собі вбачає процес створення чогось нового, що має конкретну назву «новація».

Інновації у навчанні – це поширення чогось нового у педагогічній науці та практиці, «результат певного творчого пошуку оригінальних, нестандартних рішень різноманітних педагогічних проблем, а також процес оновлення чи вдосконалення теорії і практики освіти, який оптимізує досягнення її мети» [7, с. 6].

Інновації у вищій школі передбачають:

- створення електронної бази даних про інновації у вищій освіті, організація науково-дослідницьких (фундаментальних і прикладних) та навчально-методичних робіт з проблем професійної освіти;
- вивчення, узагальнення та поширення кращого вітчизняного, європейського та світового досвіду в цій сфері;
- організація і проведення конференцій, семінарів і тренінгових курсів з інноваційних методик викладання гуманітарних та природничо-математичних дисциплін для професійного загалу [5].

Інноваційну спрямованість педагогічної діяльності зумовлюють соціально-економічні перетворення, які вимагають відповідного оновлення освітньої політики, прагнення педагогів до засвоєння та застосування педагогічних новинок. Велику роль відіграє конкуренція вищих навчальних закладів, яка стимулює пошук нових технологій, диктує відповідні критерії щодо підбору науково-педагогічних кадрів, змушує розвиватися в плані інформаційно-комунікаційних технологій [4, с. 105].

Впровадження інформаційних технологій та застосування різних видів комунікацій в навчальному процесі вищого навчального закладу, зокрема у професійній освіті дозволяє педагогам якісно змінити зміст, методи та організаційні форми навчання. Інформатизація навчального процесу сприяє прискореному процесу адаптації студента як майбутнього фахівця до його професійної діяльності, підвищує якість його підготовки, надає можливість студенту, фахівцю більш вільно орієнтуватися у сучасному житті в цілому та у сфері професійної діяльності, зокрема [6].

Широке впровадження сучасних інформаційних технологій в навчальний процес вищого навчального закладу допомагає:

- розкриттю, збереженню та розвитку індивідуальних здібностей студента, формуванню їх пізнавальних якостей;
- прагненню до самовдосконалення;
- нерозривності взаємозв'язку між технікою, гуманітарними науками та мистецтвом;
- застосування на практиці теоретичних знань, умінь та навичок здобутих студентом у процесі навчання;
- розкриття можливостей та здібностей студентів, за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій;
- впровадження хмарних технологій у навчання студентів;
- динамічному, постійному оновленню змісту, форм і методів процесу навчання.

Розвиток інформаційно-освітнього середовища професійної освіти передбачає наявність компетентних педагогів, які зможуть працювати, застосовуючи засоби новітніх інформаційних та комунікаційних технологій [8, с. 254-264].

Інформаційні технології навчання – це застосування певного комплексу комп'ютерних та інших засобів обробки інформації, яка задовольняє основні потреби для організації оптимальної взаємодії між викладачем і студентом з метою досягнення необхідного результату навчання.

Майбутні фахівці повинні вміти працювати з інформацією, використовувати функціональні можливості інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності. Завдяки впровадженню інформаційних технологій в професійну освіту з'явилися нові можливості для індивідуалізації та диференціації навчального процесу, спрямованого на розвиток самостійного мислення та ефективну організацію пізнавальної діяльності студентів. Особливої уваги заслуговують інформаційно-комунікаційні технології як один із дієвих та найпоширеніших засобів інтерактивного навчання. А. А. Дзюбенко визначає інформаційні комунікаційні технології навчання як сукупність програмних, технічних, комп'ютерних і комунікаційних засобів, а також способів та новаторських методів їхнього

застосування для забезпечення високої ефективності й інформатизації освітнього процесу [2, с. 78-82].

Модернізація сучасної освіти залежить не лише від змін у змісті навчальних дисциплін, в удосконаленні методики викладання та розширенні арсеналу методичних прийомів та активізації діяльності учнів. В. О. Огнев'юк зазначає: «Особливого значення на шляху вдосконалення освіти набуває використання як традиційних, так і новітніх освітніх технологій як ефективного способу залучення до культури. Навчальні технології – важливий фактор трансляції культури, оскільки їх ефективне поєднання й застосування дає змогу не лише залучити учнів і студентів до навчальної й наукової діяльності, що значно підвищує ступінь соціалізації особистості, але й опанувати методи, прийоми й знаряддя культуро-творення» [3, с. 284].

В сучасних реаліях найбільш актуальним стало вміння користуватися інформаційними технологіями і культура спілкування з комп'ютером стає частиною загальної культури людини. Тому інформатизація освіти стає необхідною складовою підготовки фахівців вищої кваліфікації у будь-якій галузі знань і є доцільною не тільки як метод швидкого та ефективного оволодіння тою чи іншою дисципліною, що вивчається, а й як образ життя у сучасному світі, насиченому інформаційними технологіями.

Список використаних джерел:

1. Даниленко Л.І. Теорія і практика інноваційної діяльності в загальній середній школі/ Л.І. Даниленко // Управління освітою. – 2001. – № 3. – С. 18-24.
2. Дзюбенко А.А. Новые информационные технологии в образовании / А.А. Дзюбенко. – М., 2000. – 104 с.
3. Огнев'юк В.О. Освіта в системі цінностей сталого людського розвитку / В.О. Огнев'юк. – К. : Знання України, 2003. – 448 с.
4. Бордовская Н.В. Педагогіка / Н.В. Бордовская, А.А. Реан. – Спб.: Питер, 2001. – 129 с.
5. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України ; гол. ред. В.Г. Кремень. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 340-341 с.
6. Гудирева О.М. Вплив нових інформаційних технологій навчання на актуалізацію навчально-пізнавальної діяльності студентів / Комп'ютерно-орієнтовані системи навчання: Зб. наук. праць / Ред. кол. – К.: НПУ ім. М.П. Драгоманова. – Випуск 6. – 2003. – С. 25-36.
7. Желдаков М.И. Внедрения информационных технологий в учебный процесс / М.И. Желдаков – Мн. Новое знание, 2003. – 152 с.
8. Химинець В.В. Інноваційна освітня діяльність/ В.В. Химинець. – Ужгород: Інформаційно-видавничий центр ЗППО, 2007. – 364 с.